

notar til Generalkommandoløger foreslaar Flertallet Summen nedsat med 2,000 Kr. Dette er ogsaa i Overensstemmelse med den Stilling, Folketingets Flertal gentagne Gange har indtaget. Oprindeligt nægtedes denne Forøgelse, fordi man mente, at det henhørte under en Lønningslov; dette blev ogsaa indrømmet af den højtærede Krigsminister, som — jeg tror, det var i Samlingen 1888—89 — bemærkede, at det henhørte til og var en Del af en Lønningslov, men ansaa det, da der ikke var megen Udset til at gennemføre en Lønningslov, for hensigtsmæssigt at søge det gennemført her paa Finansloven. Folketinget har nægtet det gentagne Gange, og Udvalgets Flertal ser ingen Grund til i Aar at fravige Folketingets tidligere Standpunkt. — Det samme gælder om den næste Post Nr. 192: Uddannelse af militære Sygepassere. Her søges en Bevilling til en civil Væge til Uddannelse af militære Sygepassere. Flertallet har heller ikke i Aar kunnet overbevise sig om, at denne Bevilling var strengt nødvendig, og foreslaar den derfor nægtet. — Ændringsforslagene under Nr. 193 og Nr. 194 dreje sig om Spørgsmaal, der ligeledes ere præjudicerede ad provisorisk Vej, og hvor Udvalgets Flertal derfor ligeledes foreslaar en Nægtelse. — Jeg vil nu bede Dem se paa Betænkningens Nr. 241, hvor der staar, at der ved Samraad er forhandlet om Udsalg af Klæde fra Åsjerød Fabrik til private. Som det vil være det høje Ting bekendt, er dette Spørgsmaal: Åsjerød Fabrik, jo meget gammelt her i Folketinget. Allerede Oberst Tscherning fremdrog det jævnlig ved Finanslovsbehandlingerne, og det har givet Anledning til mere Tale her i Tinget end de allerfleste enkelte Spørgsmaal baade paa Krigsministeriets og andre Ministeriets Budgetter. De to Betragtninger, der her ganske naturligt have staaet mod hinanden lige fra den tidligste Tid, vi have haft en konstitutionel Forfatning til nu, er, at man paa den ene Side mener, at Staten bør bringe noget klæffeligt ud af denne Fabrik, og at der kunde bringes mere ud af den, fordi Åsjerød Fabriks Produkt er ganske forræffeligt. Det er meget gode og meget billige Varer, og de ere netop af en Art, som i høj Grad egner sig til at gaa ind i det almindelige Forbrug, særlig for jævne Folk. Altjaa, der er ingen

Tvivel om, at man ved at udvide Fabrikens Virksomhed kunde sælge meget mere Klæde og som Følge deraf bringe Fabrikens økonomiske Status i Vejret og forøge Overskuddet. Den Betragtning, der staar derimod, er den, at man ikke har ment, at en Statsfabrik burde gøre en altfor skarp Konkurrence mod den private Industri. Jeg indrømmer selvfølgelig, at begge disse Betragtninger kunne tilkomme deres Bægt. Naar Udvalget har ment i Aar at burde tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa er det særlig, fordi man fra flere Sider — jeg tror ikke, at hele Udvalget er enigt deri — har henstillet til Ministeren at forandre Udsalgstiden for denne Fabrik. Udsalgstiden er nu, saa vidt jeg ved, fra Kl. 9—1. Denne Tid er meget ubekvem for Folk, der ere beskæftigede med Arbejde hele Dagen, og den er meget ubekvem, særlig for de Folk, der vilde være de naturlige Købere af Åsjerød Fabriks Produkt. Dette vilde være det ypperligste Vælkædningsstof for Arbejderne, men disse kunne ikke komme paa denne Tid. Den højtærede Minister anførte derimod de sædvanlige Grunde, som vi ogsaa tidligere have hørt her i Tinget, men jeg har dog villet bringe det frem for det høje Ting, at vi ogsaa i Aar have beskæftiget os med denne Sag. Det er aldeles ikke vor Mening, at Fabrikken skulde drive sin Virksomhed lagt an paa den skrappest mulige Konkurrence; det er slet ikke vor Mening. Vi mene kun, at der maa kunne sælges noget mere, at Maskinrummene i Fabrikkerne maa kunne benyttes noget mere, end de nu blive, og saa vilde det ikke være ubilligt over for den private Industri, det vilde snarere være en Velgerning for mange private, dersom der kunde blive noget nemmere Beslighed til at købe dette gode og billige Produkt. — Det næste Punkt er Ændringsforslaget under Nr. 194, Udvidelse af Munderingskamre. Det er ligeledes en provisorisk Konto, og Udvalget foreslaar en Nedtættelse af 820 Kr. Ændringsforslaget under Nr. 195 angaar Bedlighedsbelsen og Fornyelsen af Kasernes inventar. Der have vi en af de Poster, som Folketinget staar frit overfor. Der er foreslaaet af Ministeren en Forhøjelse af Vælsbet, og man er gaaet ind paa noget deraf, men ikke paa det hele. Det er selvfølgelig en Skønssag, som ogsaa den højtærede